

ærede Ordfører fremlagde. Jeg tror, det vil være nødvendigt at nedsætte en Kommission, som skulde fremskaffe Oplysninger om, hvorledes Jordens Rentabilitet er i de forskellige Egne, og beregne, hvor vidt det virkelig skulde være Tilfældet, at Skatterne i disse gode Egne ere saa overordentlig trykkende i Sammenligning med de Egne, hvor vi maa kæmpe med tarvelig Jordbund, haardt og ublidt Klima og vanskelige Kommunikationsforhold. Viser det sig saa virkelig, at de bedst stillede Egne ere saa betyngede, og at Sukkerroedyrkingen er saa ødelæggende, at Landmændene vanskelig kunne bestaa ved den, saa forekommer det mig ubetinget, at vi for at opholde dette smukke Driftsbrug bør give dem en Understøttelse, men saa forekommer det mig, at det er en fuldstændig fejl Vej at gaa at benytte Toldlovgivning. Jeg mener, vi maa gaa samme Vej som, naar vi komme andre Brug til Hjælp, nemlig ved at yde direkte til Agerbruget der, hvor man dyrker Roer. Saa er jeg vis paa, at vi i alt Fald komme Agerbruget til Hjælp, og da det er Grundlaget for hele Folkets materielle Eksistens, er det en Selvfølge, at man bør komme Agerbruget til Hjælp og ikke Industrien. Tværtimod er det en Fejl at benytte Toldlovgivningen til at hjælpe Sukkerindustrien lige saa vel som anden Industri, fordi, som det saa ofte er fremhævet, Industrien, for saa vidt den er beskyttet, bliver et Tryk paa Jordbruget, hvorimod den ubeskyttede Industri er en Hjælp og Støtte for Jordbruget. Det er altsaa min Opfattelse af denne Sag, at vi, hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at de trænge til Hjælp i de heldigere stillede Egne med det gode Klima og med det, som man hidtil har troet, særdeles frugtbringende Jordbrug, som kaldes Sukkerroedyrking, da ubetinget skal hjælpe, men ved direkte Tilskud til Agerbruget. Det vil være saa meget mindre nødvendigt at hjælpe selve Sukkerindustrien, som vi se, at deres Aktier staa særdeles godt, og man ved, at der i Aarenes Løb er taget en overordentlig stor Indtægt ind i Rente og Afdrag paa den Kapital, som er sat ind i Roesukkerfabrikationen; men jeg beder utrykkelig fastholdt, at jeg gør Forskel paa Sukkerroedyrkerne og Sukkerindustrien. Industrien vil jeg ikke komme til Hjælp, men Sukkerroedyrkerne, naar det er nødvendigt, ubetinget. Naar den ærede Ordfører udtalte, at det var rimeligt at komme Sukkerindustrien til Hjælp, ligesom vi nu agtede at hjælpe paa Fedt og Flæsk, vil jeg sige, at jeg ogsaa synes, det er rigtigt

at imødekomme dem paa samme Maade, altsaa at alt Sukker bliver stemplet, saa at man ved, hvorfra det kommer, og man ikke udsættes for at faa amerikansk Sukker i sin Thevand, naar man vil have dansk. Det synes jeg er rigtigt. Hvis det skulde vise sig, at Fabrikanterne og Sukkerroedyrkerne ønske det, mener jeg, det kunde optages paa den samme Lov, saaledes at Fedt, Flæsk og Sukker stemples med Produktionsstedets Navn nøjagtigt, for at man kan vide, hvor det er produceret.

Wulff: Det var til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), jeg gerne vilde gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem har sin Styrke i at bringe formidable Tal frem, og jeg tror, han gjorde dette for nylig. Det ærede Medlem sagde nemlig, at efter Finansministerens Oplysninger drejer det sig om ved dette Lovforslag at begunstige Sukkerroedyrkerne med 30 Kr. pr. Td. Land, og saa regnede han i en Fart ud, at naar man begunstigede alle vort Lands 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Land paa den Maade, vilde det blive 75 Mill. Kr. Dertil vil jeg først sige, at jeg tror, det ærede Medlem misforstod den højtærede Finansminister. Ministeren sagde, saa vidt jeg forstod ham, at den nuværende Skat paa Roesukker for Landbrugets Vedkommende udgjorde 30 Kr. pr. Td. Land; og det, som Forslagsstillerne ønske, er jo at nedsætte Skatten med en Tredjedel. Altsaa vinde Sukkerroedyrkerne ikke 30, men 10 Kr. pr. Td. Land. Derved komme vi straks ned til 25 Mill. Saa kommer dertil en anden Ting. Jeg tror ikke, at de Folk paa Lolland og andre Steder, som dyrke Sukkerroer, dyrke denne Rodfrugt paa hele deres Areal. Skønt jeg ikke giver mig ud for at være landbrugskyndig, antager jeg ikke, det er muligt at dyrke enten Sukker- eller andre Roer paa hele Arealet. Men saa kan man vist ikke godt tage Sukkerroearalet paa Lolland og sammenstille det med hele det øvrige samlede Areal Landet over og derefter beregne, hvad Fordel hele Landbrugsstanden vilde faa, hvis den blev støttet ligesom Sukkerroedyrkerne. Naar man tager dette Hensyn til, at Roearalet nødvendigvis kun kan være en Brøkdel af vedkommende Landbrugers Areal, ville atter de 25 Mill. svinde betydelig ind, nemlig til en tilsvarende Brøkdel af denne Sum.

Køedt: Maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Horsens (Wulff) har været meget uheldig med Gengivelsen af mine Tal. Han sagde, at jeg